

نوشته: هوآنگ مین تهانگ

Hoang Minh Thang

ترجمه: سیدجواد صالحی

توسعه نهضت تعاونی در ویتنام

و خط مشی‌های دولت در حمایت

از تعاونی‌ها

۱- تاریخچه توسعه تعاونی‌ها

دولت ویتنام در کوششی بمنظور خلاصی از نظام اقتصادی گذشته، مبتنی بر کمک مالی دولت و برنامه‌ریزی متمرکز دست به نوآوری زد و نوهی اقتصاد چندبخشی را مورد توجه قرارداد تا در جهت ساز و کار بازار مبتنی بر تقاضای عامه مردم عمل کند.

این ابتکار اقتصادی رشد بخش خصوصی را به رسمیت شناخته و تشویق می‌کند. بدین منظور در برنامه مربوط، هم خط مشی و هم قواعد منسجمی منظور شده است تا سوء تفاهم یا پیشداوری، در مقابل این بخش را از بین ببرد. تنها چند سال پس از ارائه این نوآوری، اقتصاد ویتنام علی‌رغم مشکلات بیشمار، تغییرات بنیادی از خود نشان داده است. اقتصاد از حالت برنامه‌ریزی متمرکز که در آن بخش عمومی و اشتراکی نقش مسلط بازی می‌کرد، به یک اقتصاد چند محصولی مبتنی بر بازار تبدیل شده است.

با اینهمه باید در نظر داشت در این فرآیند پویایی که بخش‌های عمومی و اشتراکی دچار تحولات جدی شدند تعداد قابل ملاحظه‌ای از سازمانهای اقتصادی موفق گردیدند خود را با شرایط تازه تطبیق دهند. واحدهای خصوصی و شخصی نفسی به راحت کشیده و در جریان رشد فزاینده

● تجارب عملی ویتنام و خیلی از کشورها مؤید این است که تعاونیها در بسیاری از زمینه‌ها و صنایع دارای مزایای تولید بسیار هستند. با ویژگیهای اقتصادی - اجتماعی ویتنام در حال حاضر و آینده نزدیک می‌توان گفت که بازدهی تعاونیها نه تنها به وسعت اقتصاد است، بلکه بازدهی عمومی آن در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی نیز هست.

اقتصادی کشور نقشی به عهده گرفتند. رشد و توسعه اقتصاد تعاونی ویتنام دارای دو دوره مشخص است: ۸۸-۱۹۵۵ و ۱۹۸۹ بعد.

دوره ۸۸-۱۹۵۵

دوره ۸۸-۱۹۵۵ را اساساً می‌توان با رشد و توسعه گسترده تعاونی‌ها در همه زمینه‌های اقتصاد توصیف کرد. در این دوره متجاوز از ۵۰/۱۰۰۰ تعاونی، اتحادیه‌های تعاونی و گروه‌های تعاونی در صنعت، صنایع دستی، حمل و نقل، ساختمان، بازرگانی و خدمات بوجود آمد.

واحدهای صنعتی و دستی در بهره‌برداری از منابع محلی، اشتغال مردم محلی و ساخت کالاهای مورد مصرف داخلی و صادراتی نقشی محوری ایفا کردند. این تعاونی‌ها گاهی کالاهایی به ارزش ۳۰ درصد ارزش محصول صنعتی ملی و ۵۰ درصد ارزش ذاتی محصول تولید کردند. همچنین برای حدود ۱/۲ میلیون نفر شغل و مرمعاش به وجود آوردند.

تعاونی‌های حمل و نقل با ناوگان وسائط نقلیه خود سالانه متجاوز از ۴۵ درصد کالاهای ۵۰ درصد مسافران را جابجا کردند.

در زمینه ساختمان بسیاری از طرح‌های مهندسی توسط تعاونی‌هایی به اجرا درآمد که قادر به ساخت و تهیه ۶۰ درصد مصالح مورد نیاز بودند.

در زمینه داد و ستد و خدمات، تعاونی‌های مصرف‌کنندگان به خرید کالا از تولید کنندگان کوچک پرداختند. در برخی از سالها تعاونیها مجموعاً ۱۷ درصد از گردش کار داد و ستد را تشکیل می‌دادند.

بجرات می‌توان ادعا کرد که علاوه بر سایر دستاوردها، تعاونی‌ها به حل مسائل مختلف اجتماعی همچون در آمد، ایجاد شغل و تحکیم بافت اجتماعی و فرهنگی جامعه روستایی ویتنام کمک رسانده‌اند.

● در سالهای آتی، با گام نهادن به عصر صنعتی شدن و نوسازی اقتصاد، همگام با تأسیس بنگاههای بزرگ، توسعه بی‌وقفه تعاونیها مؤثرترین راه در جذب توانایی‌های بالقوه جامعه برای توسعه اقتصادی و موجب تسریع صنعتی شدن و نوسازی تا رسیدن مرحله به مرحله به هدف: «مردم ثروتمند، کشور قدرتمند و جامعه عادل و متمدن» است.

دوره ۱۹۸۹ به بعد

دومین دوره با تغییرات نمایان در سازوکار مدیریت اقتصادی بمنظور حذف برنامه‌ریزی متمرکز و اعانات و توسعه یک اقتصاد چند محصولی که قادر به عملکرد در راستای نیروهای بازار باشد متمایز می‌شود.

در جریان این فرآیند، قسمتی از این بخش جهت بهره‌برداری از شرایط تازه هدایت شد تا بتواند نوسازی شده و رشد نماید. بنابراین به پیشرفت‌های اقتصادی - اجتماعی کشور یاری قابل توجهی رسانید. معیناً عواملی چند باعث کاهش پیشرفت آن گردید.

صنایع دستی و ماشینی:

تعداد تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی از ۳۲۰۳۴ واحد در سال ۱۹۸۸ به ۴۰۰۰ واحد در سال ۱۹۹۳ تقلیل یافت (۵/۵۱۴ عدد از این واحدها تخصصی و ۹/۱۰۰۰ عدد

آن واحدهای تولیدی بودند)

تعداد تعاونی‌های مصرف نیز در ۱۹۹۳ به ۸۰۰ رسید و سهم آن در بازار بنحو قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت.

حمل و نقل:

در شبکه حمل و نقل تعاونیها تعداد وسایط حمل و نقل از ۲۰۰۰ دستگاه به ۹۰۰ دستگاه کاهش یافته است.

ساختمان:

این زیربخش در حال حاضر مشتمل بر حدود ۳۰۰ دستگاه است که عمدتاً به تولید مصالح می‌پردازد.

از حدود ۶۰۰۰ تعاونی موجود در همه زمینه‌های فوق تنها ۴۰ درصد قادر بوده‌اند خود را با شرایط تازه سازگار نموده و بنحوی مؤثر و قابل قبول عمل نمایند و بخت اینکه به

رشد منسجم دست یابند وجود دارد. ۳۰ درصد بقیه زیر ظرفیت کار می‌کنند و برخی کم کارند و بقیه دچار مسئله‌اند.

بطور کلی این بخش نه تنها از جنبه نیروی عددی دچار کاهش شده است، بلکه تعداد اشخاص شاغل، ارزش تولید و فروش آنها نیز کاهش پیدا کرده است بنابراین عجیب نیست که سهم آنها در اقتصاد ملی نیز کم شده باشد. آنچه در این دوره اتفاق افتاده است قابل انکار نیست، ولی امید است که موجب شود نگاه تازه‌ای به گذشته تعاونی‌ها افکنده شده و از تجارب حاصله درسهایی آموخته شود تا برای سالهای آتی جهت‌یابی صحیح صورت گیرد.

همانطور که می‌دانیم فرآیند دگرگونی سوسیالیستی که طی سالهای ۶۰-۱۹۵۵ در ویتنام شمالی و بعد از آزادی در جنوب، دنبال شد، منجر به شکل‌گیری اشتراکی در بسیاری از شئون زندگی اقتصادی، منجمله صنایع دستی و ماشینی، ساختمان، حمل و نقل، داد و ستد و خدمات گردید. اما اکنون بر هر کسی واضح است که اصول تعاون همچون آزادی، دموکراسی، خودمختاری و علائق متقابل مورد بی‌مهری یا کم‌توجهی قرار گرفته است. علاوه الگوی سازمانی، اجباری و مکانیکی بوده و بر شرایط اقتصادی - اجتماعی منطقه استوار نبود. مقتضیات ناشی از تولید و توزیع کالاها نیز نادیده گرفته می‌شد.

از لحاظ نظری، اشتراکی شدن فشرده که در واقع از سطح تولید اجتماعی تجاوز کرد، موجب شد تعاونی‌ها طبیعتی سیاسی و اجتماعی داشته باشند تا اقتصادی. واقعیت این است که تعداد قابل ملاحظه‌ای از تعاونیها برای بخش دولتی نقش اقماری یا حمایتی بازی می‌کردند و تعداد زیادی تری از آنها در جریان برخورد با مقولات اجتماعی بوجود آمدند. از سوی دیگر یکی پنداشتن، اشتراکی و تعاونی کردن جایی برای تعریف روشن مالکیت سرمایه و محصول، باقی نگذاشت. از این بدتر، حق مالکیت اعضا و حقوق و تعهداتشان رعایت نشد و تعلق خاطر آنها به

● حکومت ویتنام در برنامه‌های کوتاه و بلندمدت، بخش مناسبی از بودجه را جهت توسعه تعاونی در زمینه‌هایی همچون: اعتبار، علم و فن، بازاریابی و اشتغال در نظر گرفته است.

این واحدها کاهش یافت.

به زبان تکنولوژی، تعداد بیشمار گروههای تعاونی می‌تواند آب را کد تشریح شود، زیرا اساساً با کار ماهر ولی یدی عمل می‌کردند. فراتر از این، مسائل مشترکی بشرح زیر نیز در میان بود:

سرمایه اندک و سرمایه‌گذاری سرانه اندک که ۸۰ درصد آن صرف تجهیزات، کارگاهها یا ساختمان شده بود.

مدیران آموزش ضعیفی داشتند و قادر به واکنش در برابر تغییرات بازار و تغییر شرایط تولید و مبادله نبودند. نتیجه فرسودگی و اضمحلال آنها بود.

سازمان کهنه و شیوه‌باری به هر جهت ربطی به توسعه اقتصادی پویا که نیازمند تغییرات بنیادی در نحوه عملکرد تعاونی‌هاست، ندارد. از این رو ظهور الگوی تازه برای تعاون اقتصادی اجتناب‌ناپذیر خواهد بود و بنابراین سازمان‌دهی جدید، نه تنها برحسب معاملات بازرگانی، بلکه مدیریت بازرگانی ظهور خواهد کرد.

بسیاری از تعاونیها در سالهای اخیر مبادرت به نوسازی خود کرده‌اند. بعنوان مثال بسیاری از آنها در بخش صنایع ماشینی و دستی، بصورت شرکتهای سهامی درآمده و دارایی‌ها خود را ارزیابی مجدد کرده‌اند. دارایی‌های بصورت "آورده" در آمده و برای اعضای

* * *

سهام صادر شده است. منبع تازه تأمین مالی از طریق مشارکت فزاینده آورده‌هاست. از این مهمتر حق مالکیت اعضا به روشنی و بدون ابهام مشخص شده و سازوکار تازه اداری برقرار گردید؛ بگونه‌ای که به مدیران آزادی بیشتری جهت اداره تعاونی‌ها داده است.

در زمینه حمل و نقل معمولترین نوع تعاونی، تعاونی‌های خدمات است که در آن اعضا نه تنها صاحب وسیله نقلیه هستند، بلکه مسئولیت بهره‌برداری، تعمیر و نگهداری آنرا نیز دارا هستند. تنها قسمتی که به مدیریت تعاونی‌ها واگذار شده است کارهایی است که از دسترس اعضا به دور است. این کارها عبارتست از تعیین مسیر، امضای قراردادهای کرایه وسیله نقلیه یا استفاده از فضای توقفگاهها و ایستگاهها. همچنین تعاونیها مبادرت به پرداخت حق بیمه، تسویه وجوه مربوط به خطر یا خسارت، تهیه سوخت، لوازم یدکی و غیره و بالاخره تهیه وجوهی که مورد نیاز اعضاست، می‌نمایند.

چند تعاونی هم در حال حاضر در زمینه ساختمان و نصب فعال هستند. وضعیت موجود چنین است که تقریباً همه آنها بصورت واحدهای ساختمانی ثبت نشده‌ای در آمده‌اند که قید و بند محکمی بین آنها وجود نداشته و هسته اداری کوچکی دارد. برخی از آنها کارکنان فنی و برحسب مورد کارگران موقت

اجیر می‌کنند.

● **تعاون به مردم تعلق دارد**، با مشارکت مردم حیات پیدا می‌کند و کلیه فعالیت‌های اعضا برای کمک به یکدیگر و حمایت از یکدیگر انجام شده، دموکراسی و برابری را در جامعه عملی می‌سازد.

بنظر می‌رسد همه این تعدیلات نتایج مثبتی بیار آورده، موجب غلبه بر موانع حاصله از شیوه‌های کهنه شود. با این همه بایستی بیشتر مطالعه کرد، نتایج آنرا به آزمایش گذاشت و حاصل را خلاصه کرد، چه بسا تغییرات چندی لازم باشد.

۲- مزایا و معایب روندهای توسعه تعاونی

بخش خصوصی تازه احیاء اکنون مثل یک موجود اقتصادی سرعت رشد کرده و توسعه می‌یابد. با اینهمه بنظر می‌رسد که هنوز بخوبی مستقر نشده و دچار انواع دگرگونی‌ها و نوسانات است. بدینی نسبت به خط مشی‌های گذشته هنوز وجود دارد و عموم مردم اطمینان کامل خود را نسبت به خط مشی‌های جدید اعلام نکرده‌اند. بعلاوه هنوز برخی پیشداوریها در برابر این بخش در اذهان برخی از مردم وجود دارد.

زیر بخش تعاونی که طی چند سال اخیر دچار تغییرات عمده‌ای شده است، به ثبات کافی دست نیافته و بنظر می‌رسد از بابت تجدید سازمان و عملکرد دچار زحمت است. این زیربخش رو به کاهش دارد.

تعداد زیادی از مدیران تعاونی‌ها بی‌تجربه‌اند و در کار مدیریت ورزیده نیستند. در نتیجه کارکرد تعاونیها نه تنها بی‌ثبات، بلکه با خطر توأم است.

بالاخره کمبود منابع، تکنولوژی کهنه و مقیاس کوچک مجموعاً باعث شده است که این بخش از اقتصاد نتواند بطرف اقتصاد مبتنی بر بازار حرکت کند.

با اینهمه لازم است بخاطر سپرد که فرصت‌های مساعدی برای رشد این بخش فراهم است. اول از همه موفقیت‌های به دست آمده در اقتصاد ملی اطمینان فزاینده‌ای را نسبت به اصلاحات و خط مشی‌های آغاز شده از سوی دولت پدید آورده است و برخی دولتی‌ها درباره خط مشی‌های تعیین شده برای

غذایی، تجارت و خدمات مورد توجه خاص هستند. معهداً در کوتاه مدت داد و ستد و خدماتی نظیر مهمانداری هنوز به ایفای نقش مسلط خود ادامه خواهند داد.

با خط مشی‌های بجای حمایتی انتظار می‌رود تعداد قابل ملاحظه‌ای تأسیسات صنایع کوچک و دستی، صنایع غذایی و برخی فعالیت‌های کاربری بوجود آید که منابع و مهارت‌های محلی را بکار گیرد.

بطور خلاصه، تعاونی‌ها نیروی محرکه رشد اقتصادی خواهند بود که توسعه اقتصاد کالائی چند محصولی و اتصال کشور را به آسیای اقیانوس آرام که به سرعت در حال رشد است تسریع می‌کند.

۳- خط مشی‌های دولت ویتنام در حمایت از تعاونی‌ها

بعلت وضعیت خاص یک اقتصاد کم رشد، توسعه از یک سطح نازل تولید همراه با

این بخش از میان رفته است. یک پول محکم و یک نرخ بهره با ثبات موجب کاهش خطرات و نوسانات ناشی از داد و ستد می‌شود.

مزیت دیگر، بازار رو به گسترش و افزایش قدرت خرید مردم بسیاری از کالاهای صادراتی ما در بازارهای جهانی خواستار دارد. نظم نوین نیز فرصت مناسبی جهت تعالی پیوندهای بین‌المللی عرضه می‌نماید. چنانکه تحریم داد و ستد با ویتنام برداشته شده است. سرمایه‌گذارهای قابل توجهی برای بهبود زیربنای فعلی در دست انجام است.

این بخش از اقتصاد ملی در راستای خط مشی‌های کلان دولت برحسب چشم‌انداز موجود و در هر زمینه‌ای که مخالف قانون نباشد می‌تواند بی‌وقفه توسعه یابد.

عملکرد تعاونی‌ها، سرمایه‌گذاری و توسعه ساخت کالاهای دستی و مصرفی را هدف قرار خواهد داد، بویژه کالاهای صادراتی، صنایع

برقراری بنگاههای عظیم، توجه دولت ویتنام به توسعه همه انواع تعاونی معطوف شده است.

در گذشته نزدیک که نیز ساختار برنامه‌ریزی متمرکز - اعانه‌ای برقرار بود، دولت ویتنام خط مشی‌های بسیاری برای حمایت و تشویق تعاونی‌ها اعمال می‌کرد که شمه‌ای از آنها بدین شرح است:

- سازماندهی، تحرک و ارائه تسهیلات برای کارگران، بازرگانان خرده پا و آنها که دارای سرمایه و دارائی اندک بودند بمنظور وحدت عمل و تأسیس تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی.

- انتقال، اهدا، اجاره یا فروش ملک، عرضه تولید، تجهیزات، مواد و غیره به تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی یا قیمت نازل.

- اعطای وام با نرخ بهره نازل و تخفیف یا معافیت مالیاتی برای تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی.

- ایجاد و تأمین شغل برای اعضای تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی بوسیله خط مشی‌هایی چون فرآیند کالا براساس سفارش مشتریان، فروش مواد اولیه و خرید کالاهای تکمیل شده، تهیه کالاها و مواد خام به قیمت‌های اعانه‌ای، جبران زیانها و غیره.

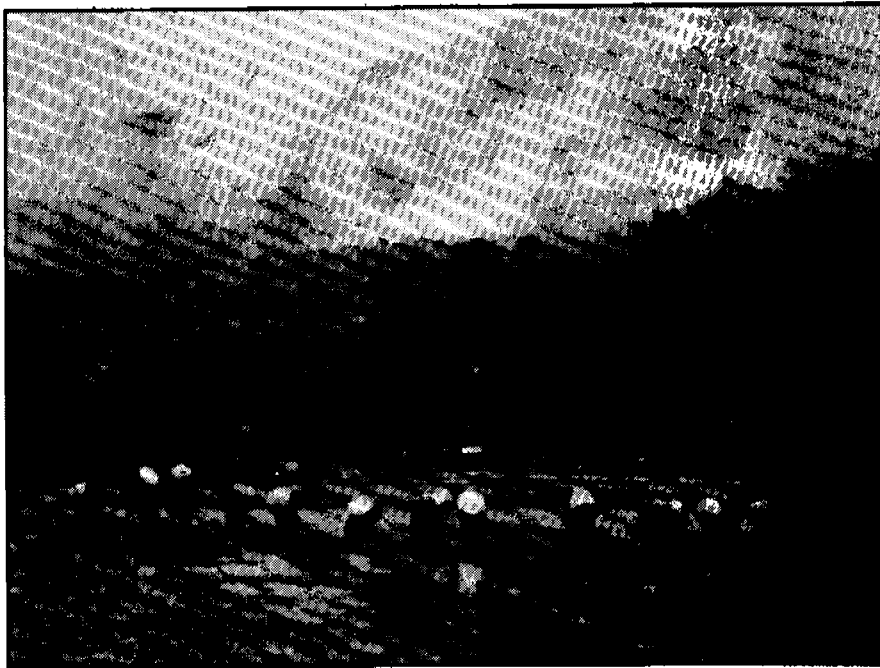
- توزیع غذا و خواربار به قیمت بسیار نازل برای کارگران متعلق به تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی.

دیگر خط مشی‌ها در باب بیمه و مراقبت‌های بهداشتی نیز از همان قرار اجرا می‌شد:

در زمان ساختار متمرکز - اعانه‌ای، خط مشی‌های مذکور اثر مهمی در تسریع توسعه انواع تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی در همه بخشها و صنایع داشت.

* *

از پایان دهه ۸۰ که نوسازی اقتصادی و برگشت به اقتصاد چند بخشی و حرکت براساس سازوکار بازار، تحت نظارت دولت، آغاز شد، دیگر همه خط مشی‌های متمرکز - اعانه‌ای مذکور مقتضی نبودند. بنابراین بیشتر

● برای توسعه مداوم تعاونی‌ها؛ یکی از مهمترین قدمها مطالعه تعدیلهای و اصلاحات لازم به منظور اتخاذ خط مشی‌ها و تصویب قوانینی است که هدف آنها ایجاد محیط و شرایط مناسب در حمایت هرچه بیشتر از تعاونی‌ها با توجه به برنامه‌های نوسازی توسط حکومت ویتنام است.

گروه‌های تعاونی بودند، اکنون الگوهای بسیار متنوعی بدین شرح موجود است: تعاونی‌ها، گروه‌های تعاونی، تعاونی‌های سهامی، بنگاههای اشتراکی، گروه‌های تعاونی "همیار"، کسبه منفرد، گروه‌های بازرگانی، بازرگانی خصوصی، شرکت‌های با مسئولیت محدود، شرکت‌های سهامی و غیره. بطور کلی تصویر عمومی بخش غیردولتی اقتصاد روز بروز روشن‌تر می‌شود.

براساس تجربیات گذشته و حال می‌توان اطمینان داد که تعاونی‌ها همیشه نقش مهمی در اقتصاد، بازی می‌کنند. بویژه در هنگام عملکرد سازوکار بازار، می‌توان اطمینان داد که دولت ویتنام همیشه توجه بسیاری به توسعه تعاونی‌ها دارد.

در سالهای آتی با گام نهادن به عرصه صنعتی شدن و نوسازی اقتصاد همگام با تأمین

تعاونی‌ها دچار مشکلات بسیار شدند. بسیاری از تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی متعلق به صنعت، سیاحت و تجارت، حمل و نقل و ساختمان نمی‌توانستند با سازوکار جدید اقتصادی همخوانی داشته باشند. از این رو یا مجبور به توقف فعالیت خود بوده یا کارو کسب خود را به دیگر الگوهای اقتصادی معطوف کردند. فعالیت‌های بخش تعاونی و گروه‌های تعاونی بشدت لطمه دید. در مورد بخش خصوصی، اقتصاد، از آنجا که با سازوکار بازار همخوانی بیشتری داشت، توانست به توسعه آرام خود ادامه دهد.

طی چند سال نوسازی اخیر با اینکه تعداد تعاونی‌ها و گروه‌های تعاونی کاهش یافته است، الگوهای فعالیت بسیاری پا برعه وجود نهاده است. اگر در گذشته بنگاههای کوچک و متوسط بخش غیر دولتی عمدتاً تعاونی و

است. تعاون به مردم تعلق دارد، با مشارکت مردم حیات پیدا می‌کند و کلیه فعالیت‌های اعضا برای کمک به یکدیگر انجام شده، دموکراسی و برابری را در جامعه عملی می‌سازد.

- در ویتنام با توجه به تجارب گذشته و حال و با توجه به مقتضیات نوسازی کنونی می‌توان اطمینان داد که الگوی متنوع اقتصاد تعاونی بایستی بر طبق نیازمندیها و اصول اساسی اقتصاد تعاونی پیش رود.

- قانون تعاونی در آینده نزدیک انتشار خواهد یافت. بعلت خصلت‌های یگانه این نوع اقتصاد، این مجموعه توسعه اقتصاد تعاونی را تشویق، تسهیل و حمایت خواهد کرد.

- قانون سرمایه‌گذاری داخلی در ویتنام استفاده هرچه بیشتر از منابع داخلی سرمایه را تشویق و بکار خواهد گرفت. این قانون امکان خواهد داد که سرمایه‌گذاری داخلی مستقیم یا غیرمستقیم در توسعه اقتصادی و اجتماعی بکار گرفته شود.

- رهنمود نگرهداری، توسعه و تأسیس بنگاههای دولتی در صنایع و بخشهای کلیدی و در عین حال آرایش تازه و تجدید چشم‌انداز برخی بنگاههای دولتی متعلق به برخی مزارع و صنایع که بازده آنها مطلوب است نیز یکی از مراحل تکامل تعاونی‌ها و بنگاههای کوچک و متوسط است.

حکومت ویتنام در برنامه‌های کوتاه و بلند مدت، بخش مناسبی از بودجه را جهت توسعه تعاونی در زمینه‌هایی همچون اعتبار، علم و فن، بازاریابی و اشتغال در نظر گرفته است.

تجارب عملی ویتنام در خیلی از کشورها مؤید اینست که تعاونیها در بسیاری از زمینه‌ها و صنایع دارای مزایای تولیدی بسیار هستند. با ویژگی‌های اقتصادی - اجتماعی ویتنام در حال حاضر و آینده نزدیک می‌توان گفت که بازدهی تعاونی‌ها نه تنها به وسعت اقتصاد است، بلکه بازدهی عمومی آن در زمینه‌های اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی نیز هست.

● باید به خاطر سپرد که فرصت‌های مساعدی برای رشد بخش تعاون فراهم است. موفقیت‌های به دست آمده در اقتصاد ملی، اطمینان فزاینده‌ای را نسبت به اصلاحات و خط مشی‌های اتخاذ شده از سوی دولت پدید آورده است و برخی دودلی‌ها درباره خط مشی‌های تعیین شده برای این بخش از میان رفته است.

- تعدیل و اصلاح قانون بازرگانی خصوصی، قانون شرکت با مسئولیت محدود و شرکت سهامی در جهت جذب بیشتر افراد و سازمانهایی که قادرند در توسعه اقتصادی مشارکت نمایند. اینها می‌توانند یا در توسعه یک اقتصاد خصوصی در جهت صحیح شرکت کنند یا یک اقتصاد متنوع، اما در هر حال همیشه در محدوده‌های قوانین و مقررات کشوری باقی خواهند ماند.

- اقتصاد تعاونی شامل الگوهای متنوع بسیاری است. این قسم از اقتصاد دارای خصلت‌های اقتصادی و اجتماعی است. از صدها سال پیش وجود داشته و تقریباً در همه جای جهان تکامل پیدا کرده است. اتحادیه بین‌المللی تعاون (ICA) خصلت‌های یگانه و اصول این نوع از اقتصاد را جمع‌بندی و مشخص کرده

بنگاههای بزرگ، توسعه بی‌وقفه تعاونی‌ها مؤثرترین راه در جذب توانایی‌های بالقوه جامعه برای توسعه اقتصادی و موجب تسریع صنعتی شدن و نوسازی تا رسیدن مرحله به مرحله به هدف "مردم ثروتمند، کشور قدرتمند و جامعه عادل و متمدن" است.

برای توسعه مداوم تعاونیها یکی از مهمترین قدمها مطالعه تعدیل و اصلاحات لازم بمنظور اتخاذ خط مشی‌ها و تصویب قوانینی است که هدف آنها ایجاد محیط و شرایط مناسب در حمایت هرچه بیشتر از تعاونیها با توجه به برنامه‌های نوسازی توسط حکومت ویتنام است.

موارد زیر خط مشی‌ها و قوانینی است که مورد مطالعه قرار گرفته تا تعدیل، اصلاح یا تدوین گردد: